

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17592

гр. С., 23.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

като разгледа докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20221110149298 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба на Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), чрез адв. Б. З., със съдебен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), против „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д..

След направена служебна справка съдът е констатирал, че освен настоящото **гр. дело № 49298/2022** година по искова молба на Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), против „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д., пред Софийски районен съд са образувани още **гр. дело № 49306/2022** година, **гр. дело № 49311/2022** година, **гр. дело № 49313/2022** година.

С **Определение № 36496/14.10.2023** г. по описа на Софийски районен съд, 143 състав на основание чл. 213 ГПК съдът е постановил съединяване на гр. дело № 49306/2022 година, гр. дело № 49311/2022 година, гр. дело № 49313/2022 година, като разглеждането на предявените искиви претенции продължава общо в производството по гр. дело № 49298/2022 година по описа на Софийски районен съд

След проверка съдът е приел, че исковите молби отговарят на изискванията на чл. 127, ал. 1 и чл. 128 от ГПК и е разпоредил да се извърши размяна на съдебните книжа.

Съдебните книжа са редовно връчени на ответника, като в предвидения от закона срок по всяка искова молба е постъпил отговор, с която ответникът оспорва допустимостта и основателността на исковите претенции.

С настоящото и по аргумент от чл. 140 от ГПК съдът следва да се произнесе по всички предварителни въпроси и по допускането на доказателствата, като може да съобщи на страните и проекта си за доклад по делото, както и да ги напъти към медиация или друг

способ за доброволно уреждане на спора.

В тази връзка съдът, като приема, че исковата претенция е допустима, доколкото същата е заявена в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, и като заявена от лице, което описва и твърди факти, на които основава правния си интерес, прави следния проект за доклад:

1. Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

С исковата молба, въз основа на която е образувано гр. д. № 49298/2022 година по описа на Софийски районен съд, ищецът твърди, че на 28.09.2021г. е сключил договор за паричен заем № 4271044 с „Изи АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД в размер на 2000.00 лева, с месечни вноски и ГПР в размер на 41,34%, ГЛП в размер на 40 % и размер на месечния лихвен процент, който не е посочен.

Твърди се, че в чл. 4 от процесния договор е уговорено, че страните се съгласяват договорът за заем да бъде обезпечен с гарант - две физически лица, поръчители или банкова гаранция в полза на институцията, отпуснала кредита, като на датата на сключване на договора, между „Изи Асет Мениджмънт“ АД, ищецът и ответното дружество е бил сключен договор за предоставяне на гаранция № 4271044, по силата на който „ФАЙНЕНШЪЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е поело задълженията да обезпечи пред „Изи Асет Мениджмънт“ АД задълженията на ищеца. Въз основа на сключения договор за поръчителство, ищецът се е задължил да заплати на гарантиращото дружество сумата в размер на 1000 лева, която е разсрочена за изплащане, заедно с вноската по договора за кредит.

Твърди се още, че в договора за поръчителство, ищецът е следвало да предоставя дължимите парични думи на „Изи Асет Мениджмънт“ АД, което пък от своя страна било упълномощено от „ФАЙНЕНШЪЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да събира в тяхна полза сумите по процесния договор.

Твърди се, че съгласно чл. 3, ал. 1 от договора за поръчителство, възнаграждението се дължи в полза на поръчителя „Файненшъл България“ ЕООД, като „Изи Асет Мениджмънт“ АД единствено е овластено фактически да получи плащането, от което ищецът твърди, че следва материалната легитимация на ответното дружество да отговаря по процесната претенция.

Ищецът твърди, че е погасил изцяло сумата по сключения договор,

С исковата молба се излагат аргументи, че сключеният между „Изи Асет Мениджмънт“ АД като заемодател и ищеца като заемател договор по своята правна характеристика е такъв за потребителски кредит, поради което за неговата валидност и последици следва да важат изискванията на Закона за потребителския кредит. Изхождайки от това, ищецът твърди още, че с характеристики на потребителски договор е и сключеният договор за предоставяне на поръчителство.

Ищецът сочи, че клаузата на чл. 4 от Договора за кредит поставя на практика неосъществими за потребителя изисквания предвид обстоятелството, че последният търси паричен кредит в сравнително нисък размер и не е оправдано очакването, че ще разполага с

възможност да осигури банкова гаранция в размер от сумата по договора или две лица-поръчители, които да отговарят на многобройните, кумулативно поставени изисквания.

Ищецът счита, че с поставянето на изначално неизпълними изисквания длъжникът е принуден да ползва обезпечение от одобрено от заемодателя „Изи Асет Мениджмънт“ АД дружество – в случая това е ответното дружество, което е и свързано лице с кредитора по договора за заем.

Ищецът твърди, че с невключването на възнаграждението по договора за поръчителство към ГПР ответникът цели да заобиколи нормата на чл. 19, ал. 4 ЗПК. В конкретния случай се посочва, че ГПР е 41,73 %, но от съдържанието на договора потребителят не може да се направи извод за това кои точно разходи се заплащат и по какъв начин е формиран ГПР. Счита, че ако това обстоятелство му бе известно, то той би могъл да направи информиран избор дали да сключи договора.

Ищецът счита, че самият Договор за предоставяне на поръчителство № 4271044 е изначално лишен от основание, тъй като по силата на посоченото правоотношение, в полза на потребителя не се предоставя услуга, а просто задължението му от едното дружество се прехвърля към другото, като двете дружества са свързани.

Счита, че в нарушение с чл. 138 ЗЗД и съдебната практика договорът за поръчителство е бил сключен между главния длъжник и поръчителя, вместо между поръчителя и кредитора.

Навежда доводи за нищожност на поръчителството поради накърняване на добрите нрави, като твърди, че с клаузата на чл. 3, ал. 1 от Договора за предоставяне на поръчителство се цели да се заобиколи разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Твърди се, че с оглед обстоятелството, че кредиторът е едноличен собственик на капитала на дружеството поръчител, с договора за поръчителство не се цели реално обезпечаване на договора за заем, а се цели допълнителното му оскъпяване, допълнително възнаграждение за заемодателя, което е уговорено по друго правоотношение, единствено с цел да се избегнат ограниченията на чл. 19, ал. 4 от ЗПК.

Ищецът навежда доводи за нищожност на договора за предоставяне на поръчителство поради накърняване на добрите нрави и защото уговореното възнаграждение е в размер на повече от половината от сумата по отпуснатия заем, с което е нарушен принципът на добросъвестност и справедливост.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва допустимостта и основателността на иска. Счита, че ищецът няма правен интерес да предявява установителен иск за прогласяване на нищожност, навежда доводи за злоупотреба с права и моли за прекратяване на производството по установителния иск.

Ответникът счита, че твърденията за недействителност на договора за предоставяне на поръчителство са неоснователни по съображения, че ответното дружество е финансова институция, която предоставя гаранционни сделки по занятие, поради което приложение следва да намери уредбата на Търговския закон.

Оспорва се твърдението, че Договорът между ищцовата страна и „Файненшъл България“ ЕООД е лишен от правно основание.

Ответникът оспорва, че договорът за поръчителство е сключен в противоречие на добрите нрави, като се позовава на свободата на договаряне и излага аргументи за необоснованост на исковата молба.

Оспорва се твърдението, че престациите по така сключения договор за поръчителство за нееквивалентни, тъй като отговорността на дружеството поръчител може да бъде ангажирана в размер, надвишаващ полученото възнаграждение.

Ответникът оспорва твърденията, че на потребителя не е бил оставен друг избор освен да сключи процесния договор за поръчителство, тъй като такова изискване не е установено в Договора за паричен заем.

В отговора на исковата молба се оспорват твърденията за неспазване на нормите на ЗПК, като ответникът счита, че ЗПК не е приложим към процесния договор за поръчителство.

С исковата молба, въз основа на която е образувано гр. д. № 49306/2022 година по описа на Софийски районен съд, ищецът твърди, че на 16.06.2021г. е сключил договор за паричен заем № 4175514 с „Изи АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД в размер на 400.00 лева, с месечни вноски и ГПР в размер на 41,34%, ГЛП в размер на 35 % и размер на месечния лихвен процент, който не е посочен.

Твърди се, че в чл. 4 от процесния договор е уговорено, че страните се съгласяват договорът за заем да бъде обезпечен с гарант - две физически лица, поръчители или банкова гаранция в полза на институцията, отпуснала кредита, като на датата на сключване на договора, между „Изи Асет Мениджмънт“ АД, ищецът и ответното дружество е бил сключен договор за предоставяне на гаранция № 4175514, по силата на който „ФАЙНЕНШЪЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е поело задълженията да обезпечи пред „Изи Асет Мениджмънт“ АД задълженията на ищеца. Въз основа на сключения договор за поръчителство, ищецът се е задължил да заплати на гарантиращото дружество сумата в размер на 100 лева, която е разсрочена за изплащане, заедно с вноската по договора за кредит.

Твърди се още, че в договора за поръчителство, ищецът е следвало да предоставя дължимите парични думи на „Изи Асет Мениджмънт“ АД, което пък от своя страна било упълномощено от „ФАЙНЕНШЪЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да събира в тяхна полза сумите по процесния договор.

Твърди се, че съгласно чл. 3, ал. 1 от договора за поръчителство, възнаграждението се дължи в полза на поръчителя „Файненшъл България“ ЕООД, като „Изи Асет Мениджмънт“ АД единствено е овластено фактически да получи плащането, от което ищецът твърди, че следва материалната легитимация на ответното дружество да отговаря по процесната претенция.

Ищецът твърди, че е погасил изцяло сумата по сключения договор,

С исковата молба се излагат аргументи, че сключеният между „Изи Асет Мениджмънт“ АД като заеодател и ищеца като заемател договор е по своята правна характеристика е такъв за потребителски кредит, поради което за неговата валидност и последици следва да важат изискванията на Закона за потребителския кредит. Изхождайки от това, ищецът твърди още, че с характеристики на потребителски договор е и сключеният договор за предоставяне на поръчителство.

Ищецът сочи, че клаузата на чл. 4 от Договора за кредит поставя на практика неосъществими за потребителя изисквания предвид обстоятелството, че последният търси паричен кредит в сравнително нисък размер и не е оправдано очакването, че ще разполага с възможност да осигури банкова гаранция в размер от сумата по договора или две лица-поръчители, които да отговарят на многобройните, кумулативно поставени изисквания.

Ищецът счита, че с поставянето на изначално неизпълними изисквания длъжникът е принуден да ползва обезпечение от одобрено от заеодателя „Изи Асет Мениджмънт“ АД дружество – в случая това е ответното дружество, което е и свързано лице с кредитора по договора за заем.

Ищецът твърди, че с невключването на възнаграждението по договора за поръчителство към ГПР ответникът цели да заобиколи нормата на чл. 19, ал. 4 ЗПК. В конкретния случай се посочва, че ГПР е 41,73 %, но от съдържанието на договора потребителят не може да се направи извод за това кои точно разходи се заплащат и по какъв начин е формиран ГПР. Счита, че ако това обстоятелство му бе известно, то той би могъл да направи информиран избор дали да сключи договора.

Ищецът счита, че самият Договор за предоставяне на поръчителство № 4175514 е изначално лишен от основание, тъй като по силата на посоченото правоотношение, в полза на потребителя не се предоставя услуга, а просто задължението му от едното дружество се прехвърля към другото, като двете дружества са свързани.

Счита, че в нарушение с чл. 138 ЗЗД и съдебната практика договорът за поръчителство е бил сключен между главния длъжник и поръчителя, вместо между поръчителя и кредитора.

Навежда доводи за нищожност на поръчителството поради накърняване на добрите нрави, като твърди, че с клаузата на чл. 3, ал. 1 от Договора за предоставяне на поръчителство се цели да се заобиколи разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Твърди се, че с оглед обстоятелството, че кредиторът е едноличен собственик на капитала на дружеството поръчител, с договора за поръчителство не се цели реално обезпечаване на договора за заем, а се цели допълнителното му оскъпяване, допълнително възнаграждение за заеодателя, което е уговорено по друго правоотношение, единствено с цел да се избегнат ограниченията на чл. 19, ал. 4 от ЗПК.

Ищецът навежда доводи за нищожност на договора за предоставяне на поръчителство поради накърняване на добрите нрави и защото уговореното възнаграждение е в размер на повече от половината от сумата по отпуснатия заем, с което е нарушен принципът на

добросъвестност и справедливост.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва допустимостта и основателността на иска. Счита, че ищецът няма правен интерес да предявява установителен иск за прогласяване на нищожност, навежда доводи за злоупотреба с права и моли за прекратяване на производството по установителния иск.

Ответникът счита, че твърденията за недействителност на договора за предоставяне на поръчителство са неоснователни по съображения, че ответното дружество е финансова институция, която предоставя гаранционни сделки по занятие, поради което приложение следва да намери уредбата на Търговския закон.

Оспорва се твърдението, че Договорът между ищцовата страна и „Файненшъл България“ ЕООД е лишен от правно основание.

Ответникът оспорва, че договорът за поръчителство е сключен в противоречие на добрите нрави, като се позовава на свободата на договаряне и излага аргументи за необоснованост на исковата молба.

Оспорва се твърдението, че престациите по така сключения договор за поръчителство за нееквивалентни, тъй като отговорността на дружеството поръчител може да бъде ангажирана в размер, надвишаващ полученото възнаграждение.

Ответникът оспорва твърденията, че на потребителя не е бил оставен друг избор освен да сключи процесния договор за поръчителство, тъй като такова изискване не е установено в Договора за паричен заем.

В отговора на исковата молба се оспорват твърденията за неспазване на нормите на ЗПК, като ответникът счита, че ЗПК не е приложим към процесния договор за поръчителство.

С исковата молба, въз основа на която е образувано **гр. д. № 49311/2022 година** по описа на Софийски районен съд, ищецът твърди, че на 26.05.2021г. е сключил договор за паричен заем № 4154875 с „Изи АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ" АД в размер на 1750.00 лева, с месечни вноски и ГПР в размер на 41,34%, ГЛП в размер на 35 % и размер на месечния лихвен процент, който не е посочен.

Твърди се, че в чл. 4 от процесния договор е уговорено, че страните се съгласяват договорът за заем да бъде обезпечен с гарант - две физически лица, поръчители или банкова гаранция в полза на институцията, отпуснала кредита, като на датата на сключване на договора, между „Изи Асет Мениджмънт" АД, ищецът и ответното дружество е бил сключен договор за предоставяне на гаранция № 4154875, по силата на който „ФАЙНЕНШЪЛ БЪЛГАРИЯ" ЕООД е поело задълженията да обезпечи пред „Изи Асет Мениджмънт" АД задълженията на ищеца. Въз основа на сключения договор за поръчителство, ищецът се е задължил да заплати на гарантиращото дружество сумата в размер на 900 лева, която е разсрочена за изплащане, заедно с вноската по договора за кредит.

Твърди се още, че в договора за поръчителство, ищецът е следвало да предоставя дължимите парични думи на „Изи Асет Мениджмънт“ АД, което пък от своя страна било упълномощено от „ФАЙНЕНШЪЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да събира в тяхна полза сумите по процесния договор.

Твърди се, че съгласно чл. 3, ал. 1 от договора за поръчителство, възнаграждението се дължи в полза на поръчителя „Файненшъл България“ ЕООД, като „Изи Асет Мениджмънт“ АД единствено е овластено фактически да получи плащането, от което ищецът твърди, че следва материалната легитимация на ответното дружество да отговаря по процесната претенция.

Ищецът твърди, че е погасил изцяло сумата по сключения договор,

С исковата молба се излагат аргументи, че сключеният между „Изи Асет Мениджмънт“ АД като заемодател и ищеца като заемател договор е по своята правна характеристика е такъв за потребителски кредит, поради което за неговата валидност и последици следва да важат изискванията на Закона за потребителския кредит. Изхождайки от това, ищецът твърди още, че с характеристики на потребителски договор е и сключеният договор за предоставяне на поръчителство.

Ищецът сочи, че клаузата на чл. 4 от Договора за кредит поставя на практика неосъществими за потребителя изисквания предвид обстоятелството, че последният търси паричен кредит в сравнително нисък размер и не е оправдано очакването, че ще разполага с възможност да осигури банкова гаранция в размер от сумата по договора или две лица-поръчители, които да отговорят на многобройните, кумулативно поставени изисквания.

Ищецът счита, че с поставянето на изначално неизпълними изисквания длъжникът е принуден да ползва обезпечение от одобрено от заемодателя „Изи Асет Мениджмънт“ АД дружество – в случая това е ответното дружество, което е и свързано лице с кредитора по договора за заем.

Ищецът твърди, че с невключването на възнаграждението по договора за поръчителство към ГПР ответникът цели да заобиколи нормата на чл. 19, ал. 4 ЗПК. В конкретния случай се посочва, че ГПР е 41,73 %, но от съдържанието на договора потребителят не може да се направи извод за това кои точно разходи се заплащат и по какъв начин е формиран ГПР. Счита, че ако това обстоятелство му бе известно, то той би могъл да направи информиран избор дали да сключи договора.

Ищецът счита, че самият Договор за предоставяне на поръчителство № 4154875 е изначално лишен от основание, тъй като по силата на посоченото правоотношение, в полза на потребителя не се предоставя услуга, а просто задължението му от едното дружество се прехвърля към другото, като двете дружества са свързани.

Счита, че в нарушение с чл. 138 ЗЗД и съдебната практика договорът за поръчителство е бил сключен между главния длъжник и поръчителя, вместо между поръчителя и кредитора.

Навежда доводи за нищожност на поръчителството поради накърняване на добрите

нрави, като твърди, че с клаузата на чл. 3, ал. 1 от Договора за предоставяне на поръчителство се цели да се заобиколи разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Твърди се, че с оглед обстоятелството, че кредиторът е едноличен собственик на капитала на дружеството поръчител, с договора за поръчителство не се цели реално обезпечаване на договора за заем, а се цели допълнителното му оскъпяване, допълнително възнаграждение за заемодателя, което е уговорено по друго правоотношение, единствено с цел да се избегнат ограниченията на чл. 19, ал. 4 от ЗПК.

Ищецът навежда доводи за нищожност на договора за предоставяне на поръчителство поради накърняване на добрите нрави и защото уговореното възнаграждение е в размер на повече от половината от сумата по отпуснатия заем, с което е нарушен принципът на добросъвестност и справедливост.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва допустимостта и основателността на иска. Счита, че ищецът няма правен интерес да предявява установителен иск за прогласяване на нищожност, навежда доводи за злоупотреба с права и моли за прекратяване на производството по установителния иск.

Ответникът счита, че твърденията за недействителност на договора за предоставяне на поръчителство са неоснователни по съображения, че ответното дружество е финансова институция, която предоставя гаранционни сделки по занятие, поради което приложение следва да намери уредбата на Търговския закон.

Оспорва се твърдението, че Договорът между ищцовата страна и „Файненшъл България“ ЕООД е лишен от правно основание.

Ответникът оспорва, че договорът за поръчителство е сключен в противоречие на добрите нрави, като се позовава на свободата на договаряне и излага аргументи за необоснованост на исковата молба.

Оспорва се твърдението, че престациите по така сключения договор за поръчителство за нееквивалентни, тъй като отговорността на дружеството поръчител може да бъде ангажирана в размер, надвишаващ полученото възнаграждение.

Ответникът оспорва твърденията, че на потребителя не е бил оставен друг избор освен да сключи процесния договор за поръчителство, тъй като такава изискване не е установено в Договора за паричен заем.

В отговора на исковата молба се оспорват твърденията за неспазване на нормите на ЗПК, като ответникът счита, че ЗПК не е приложим към процесния договор за поръчителство.

С исковата молба, въз основа на която е образувано **гр. д. № 49313/2022 година** по описа на Софийски районен съд, ищецът твърди, че на 22.03.2021г. е сключил договор за паричен заем № 4096363 с „Изи АСЕТ МЕНИДЖМЪНТ“ АД в размер на 400.00 лева, с месечни вноски и ГПР в размер на 41,34%, ГЛП в размер на 35 % и размер на месечния лихвен процент, който не е посочен.

Твърди се, че в чл. 4 от процесния договор е уговорено, че страните се съгласяват договорът за заем да бъде обезпечен с гарант - две физически лица, поръчители или банкова гаранция в полза на институцията, отпуснала кредита, като на датата на сключване на договора, между „Изи Асет Мениджмънт“ АД, ищецът и ответното дружество е бил сключен договор за предоставяне на гаранция № 4096363, по силата на който „ФАЙНЕНШЪЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е поело задълженията да обезпечи пред „Изи Асет Мениджмънт“ АД задълженията на ищеца. Въз основа на сключения договор за поръчителство, ищецът се е задължил да заплати на гарантиращото дружество сумата в размер на 100 лева, която е разсрочена за изплащане, заедно с вноската по договора за кредит.

Твърди се още, че в договора за поръчителство, ищецът е следвало да предоставя дължимите парични думи на „Изи Асет Мениджмънт“ АД, което пък от своя страна било упълномощено от „ФАЙНЕНШЪЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да събира в тяхна полза сумите по процесния договор.

Твърди се, че съгласно чл. 3, ал. 1 от договора за поръчителство, възнаграждението се дължи в полза на поръчителя „Файненшъл България“ ЕООД, като „Изи Асет Мениджмънт“ АД единствено е овластено фактически да получи плащането, от което ищецът твърди, че следва материалната легитимация на ответното дружество да отговаря по процесната претенция.

Ищецът твърди, че е погасил изцяло сумата по сключения договор,

С исковата молба се излагат аргументи, че сключеният между „Изи Асет Мениджмънт“ АД като заемодател и ищеца като заемател договор е по своята правна характеристика е такъв за потребителски кредит, поради което за неговата валидност и последици следва да важат изискванията на Закона за потребителския кредит. Изхождайки от това, ищецът твърди още, че с характеристики на потребителски договор е и сключеният договор за предоставяне на поръчителство.

Ищецът сочи, че клаузата на чл. 4 от Договора за кредит поставя на практика неосъществими за потребителя изисквания предвид обстоятелството, че последният търси паричен кредит в сравнително нисък размер и не е оправдано очакването, че ще разполага с възможност да осигури банкова гаранция в размер от сумата по договора или две лица-поръчители, които да отговорят на многобройните, кумулативно поставени изисквания.

Ищецът счита, че с поставянето на изначално неизпълними изисквания длъжникът е принуден да ползва обезпечение от одобрено от заемодателя „Изи Асет Мениджмънт“ АД дружество – в случая това е ответното дружество, което е и свързано лице с кредитора по договора за заем.

Ищецът твърди, че с невключването на възнаграждението по договора за поръчителство към ГПР ответникът цели да заобиколи нормата на чл. 19, ал. 4 ЗПК. В конкретния случай се посочва, че ГПР е 41,73 %, но от съдържанието на договора потребителят не може да се направи извод за това кои точно разходи се заплащат и по какъв

начин е формиран ГПР. Счита, че ако това обстоятелство му бе известно, то той би могъл да направи информиран избор дали да сключи договора.

Ищецът счита, че самият Договор за предоставяне на поръчителство № 4096363 е изначално лишен от основание, тъй като по силата на посоченото правоотношение, в полза на потребителя не се предоставя услуга, а просто задължението му от едното дружество се прехвърля към другото, като двете дружества са свързани.

Счита, че в нарушение с чл. 138 ЗЗД и съдебната практика договорът за поръчителство е бил сключен между главния длъжник и поръчителя, вместо между поръчителя и кредитора.

Навежда доводи за нищожност на поръчителството поради накърняване на добрите нрави, като твърди, че с клаузата на чл. 3, ал. 1 от Договора за предоставяне на поръчителство се цели да се заобиколи разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Твърди се, че с оглед обстоятелството, че кредиторът е едноличен собственик на капитала на дружеството поръчител, с договора за поръчителство не се цели реално обезпечаване на договора за заем, а се цели допълнителното му оскъпяване, допълнително възнаграждение за заемодателя, което е уговорено по друго правоотношение, единствено с цел да се избегнат ограниченията на чл. 19, ал. 4 от ЗПК.

Ищецът навежда доводи за нищожност на договора за предоставяне на поръчителство поради накърняване на добрите нрави и защото уговореното възнаграждение е в размер на повече от половината от сумата по отпуснатия заем, с което е нарушен принципът на добросъвестност и справедливост.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва допустимостта и основателността на иска. Счита, че ищецът няма правен интерес да предявява установителен иск за прогласяване на нищожност, навежда доводи за злоупотреба с права и моли за прекратяване на производството по установителния иск.

Ответникът счита, че твърденията за недействителност на договора за предоставяне на поръчителство са неоснователни по съображения, че ответното дружество е финансова институция, която предоставя гаранционни сделки по занятие, поради което приложение следва да намери уредбата на Търговския закон.

Оспорва се твърдението, че Договорът между ищцовата страна и „Файненшъл България“ ЕООД е лишен от правно основание.

Ответникът оспорва, че договорът за поръчителство е сключен в противоречие на добрите нрави, като се позовава на свободата на договаряне и излага аргументи за необоснованост на исковата молба.

Оспорва се твърдението, че престациите по така сключения договор за поръчителство за нееквивалентни, тъй като отговорността на дружеството поръчител може да бъде ангажирана в размер, надвишаващ полученото възнаграждение.

Ответникът оспорва твърденията, че на потребителя не е бил оставен друг избор освен

да сключи процесния договор за поръчителство, тъй като такова изискване не е установено в Договора за паричен заем.

В отговора на исковата молба се оспорват твърденията за неспазване на нормите на ЗПК, като ответникът счита, че ЗПК не е приложим към процесния договор за поръчителство.

С оглед гореизложеното ищецът иска от съда да постанови решение, с което на основание противоречие със закона, заобикаляне на закона, накърняване на добрите нрави и начална липса на основание, да признае за установена нищожността на:

- Договор за поръчителство № 4271044, сключен между Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), и „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, във вр. с Договор за паричен заем № 4271044 от 28.09.2021 г.
- Договор за поръчителство № 4175514, сключен между Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), и „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, във вр. с Договор за паричен заем № 4175514 от 16.06.2021 г.
- Договор за поръчителство № 4154875, сключен между Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), и „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, във вр. с Договор за паричен заем № 4154875 от 26.05.2021 г.
- Договор за поръчителство № 4096363, сключен между Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), и „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, във вр. с Договор за паричен заем №4096363 от 22.03.2021 г.

Ищецът иска от съда да постанови решение, с което да осъди Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. **да заплати** на Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС) сумите, както следва:

- Сумата от 5,00 лева, предявена като **частичен иск от цялото вземане в размер на 1000,00 лева**, представляващо недължимо платена сума по Договор за поръчителство № 4271044, сключен между Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, във вр. с Договор за паричен заем № 4271044 от 28.09.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаването на исковата молба – 09.09.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.
- Сумата от 5,00 лева, предявена като **частичен иск от цялото вземане в размер на 100 лева**, представляващо недължимо платена сума по Договор за поръчителство № 4175514, сключен между Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на

управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, във вр. с Договор за паричен заем № 4175514 от 16.06.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаването на исковата молба – 09.09.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

- Сумата от 5,00 лева, предявена като **частичен иск от цялото вземане в размер на 900 лева**, представляващо недължимо платена сума по Договор за поръчителство № 4154875, сключен между Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, във вр. с Договор за паричен заем № 4154875 от 26.05.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаването на исковата молба – 09.09.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.
- Сумата от 5,00 лева, предявена като **частичен иск от цялото вземане в размер на 100 лева**, представляващо недължимо платена сума по Договор за поръчителство № 4096363, сключен между Д. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. С., ж.к. (АДРЕС), „Файненшъл България“ ЕООД, ЕИК 202513690, със седалище и адрес на управление в гр. С., бул. „Джавахарлал Неру“ №28, ет. 2, ап. 40-46, представлявано от Петър Благовестов Д. и „Изи Асет Мениджмънт“ АД, във вр. с Договор за паричен заем №4096363 от 22.03.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаването на исковата молба – 09.09.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

С исковите молби се претендират сторените в образуваните производства разноски.

С отговорите на исковите молби се иска от съда да отхвърли така предявените искове. Претендират се разноски.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възраженията на ответниците:

В настоящето производство са заявени кумулативно обективно съединени искове със следните правни квалификации:

- по исковите за прогласяване нищожност на процесните договори - правната квалификация е чл. 26, ал. 1 пр. 1, 2, 3 и ал. 2, пр. 4 от Закона за задълженията и договорите, във вр. с чл. 22 от Закона за потребителския кредит;

- по осъдителните искове – правната квалификация е чл. 55, ал. 1, предл. 1 от Закона за задълженията и договорите;

- по искането за законна лихва – чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите.

3.Кои права и кои обстоятелства се признават – няма такива.

4.Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване - такива няма.

5.Как се разпределя доказателствената тежест на подлежащите на доказване факти:

За ищеца

Ищецът носи доказателствената тежест да установи в условията на пълно и главно доказване сключването на процесните договори за поръчителство с посоченото в исковата молба съдържание, както и че същите се явяват нищожни на основанията, посочени в исковата молба, а именно – противоречие със закона, заобикаляне на закона, накърняване на добрите нрави, липса на основание, както и извършените плащания по всеки от договорите.

За ответника

В тежест на ответника е да докаже фактите, на които основава възраженията си, действителността на процесните договори за поръчителство, които да се явяват валидно правно основание за получаването, респ. задържането, на платените от ищеца суми, както и да докаже точно изпълнение по процесните договори.

По доказателствените искания

По исканията за допускане на писмени доказателства в исковите молби и отговорите на исковите молби – съдът следва да ги уважи, като относими и допустими.

По исканията на ищеца за изискване от ответника да представи справка от счетоводството си за всички извършени плащания, в това число платежни нареждания за погасени вноски по процесните договори за поръчителство, извършени от ищеца по последните, погасителен план и СЕФ съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание, като дава възможност на ищеца да конкретизира конкретните твърдения, които ще доказва с исканите документи, с оглед разпределената в настоящия проект за доклад доказателствена тежест.

Съдът приема искането на ищеца за изискване от „Изи Асет Мениджмънт“ АД да представи договор за паричен заем №4096363, №4154875, №4154875 и №4271044, сключен с ищеца, за относимо и следва да го уважи.

По искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, съдът следва да се произнесе в първото по делото съдебно заседание, като даде възможност на страните да конкретизират въпросите си с оглед възложената им доказателствена тежест.

Във връзка с гореизложеното, следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото.

Мотивиран от горното и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА и ПРИЕМА като писмени доказателства представените такива с исковите молби и отговорите на исковите молби.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ, че по исканията на ищеца за задължаване на ответника да представи намиращи се у него документи съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ, ЧЕ по искането за допускане и назначаване на съдебно-

счетоводна експертиза - съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание, като дава възможност на страните да конкретизират въпросите си с оглед възложената им доказателствена тежест.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.192 от ГПК „Изи Асет Мениджмънт“ АД да представи по делото договор за паричен заем №4096363, №4154875, №4154875, №4271044, сключени с ищеца Д. И. Д..

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ проекта за доклад по делото, така както е сторен в обстоятелствената част на настоящето, като **УКАЗВА на страните, че** във връзка с указаната им доказателствена тежест следва да предприемат необходимите процесуални действия не по-късно от първото по делото съдебно заседание, като след този срок същите като просрочени ще бъдат отхвърлени от съда – по аргумент от чл.159, ал.1 от ГПК.

Приканва страните към спогодба и други способи за доброволно уреждане на спора, като им указва, че могат да се обърнат към медиатор, а при постигането на съдебна спогодба относно заявените претенции размерът на дължимата се държавна такса се намалява на половина, като при извънсъдебно решаване на спора страните печелят време, средства и пестят усилия. За решаване на спора страните могат да използват процедура по медиация. Тази процедура е предвидена в Закона за медиацията, като спестява на страните: време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК. Ако страните желаят да ползват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес <http://www.justice.government.bg>, като следва да се има предвид, че медиацията е платена услуга.

Указва на страните, че: Ако страните желаят да бъдат уведомявани по-бързо за действията, извършвани от съда по делото, те могат с молба да предоставят електронен адрес, на който да им бъдат връчвани съобщения и книжа. Съответно, следва да имат предвид, че срокът указан в съдебните книжа, започва да тече от датата на постъпване на електронното съобщение при тях. **УКАЗВА на страните** в случай, че желаят да подават по електронна поща съдебни книжа по делото и по останалите граждански дела в СРС, могат да ги подават на определения с Заповед № АС – 175 от 15 май 2020 година на Председателя на СРС електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, след като ги подпишат с квалифициран електронен подпис. Заповедта е публикувана на интернет сайта на съда. **УКАЗВА на страните** в случай, че желаят да получават по електронна поща сканирани преписи от новопостъпили по делото документи и да получават преписи от новите произнасянията на съда по настоящето дело, следва да подадат молба до съда с която да посочат електронен адрес на който желаят да получават призовки, съобщения и книжа по делото. Молба, подписана с квалифициран електронен подпис се подава на електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, а в случай че не е подписана с квалифициран електронен подпис - чрез регистратурата на съда или с писмо на хартия по пощата.

Указва на страните, че Софийски районен съд има регистриран профил в

Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на ДАЕУ и по този начин могат да бъдат връчвани и получавани книжа от съда, съответно подавани документи до съда от заинтересованите лица, като системата удостоверява получаването на кореспонденцията от адресата. За ползването на системата е необходимо да се направи регистрация от съответното лице, което може да бъде осъществено на следния адрес: <https://edelivery.egov.bg/>.

Съгласно чл.38, ал.2 от ГПК, връчването на съдебни книжа може да се извърши на избран от страната електронен адрес за връчване чрез: 1. единния портал за електронно правосъдие – на адрес - <https://ecase.justice.bg/>; 2. квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща съгласно чл. 3, параграф 37 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014"; 3. системата за сигурно електронно връчване по чл. 26, ал. 2 от Закона за електронното управление. Когато не е избрана възможност за връчване по чл.38, ал. 2 от ГПК, но страната е посочила адрес на електронна поща, връчването се извършва на посочения адрес. Съгласието за връчване по чл.38, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Съгласно чл.38, ал.6 от ГПК - страната може да посочи електронен адрес за връчване на вещо лице, свидетел и трето лице, задължено да представи намиращ се у него документ.

Съгласно чл.38а от ГПК: Лицето, извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на извършеното действие. При извършване на процесуално действие в електронна форма лицето може да се съгласи да приема електронни изявления и електронни документи от съда по делото в производството пред съответната инстанция или пред всички инстанции. Лицето, извършило процесуално действие в единния портал за електронно правосъдие, се съгласява да приема електронни изявления и електронни документи, съобщения, призовки и книжа в производството пред съответната съдебна инстанция и пред всички инстанции.

Съгласието по чл.38а, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Указва на страните, че съгласно чл.41а от ГПК: Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 2 от ГПК - на избран от страната електронен адрес за връчване, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжата, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне. Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжата, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане,

съобщението се връчва по общия ред.

Съгласно чл.44, ал.3 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Електронното връчване се удостоверява със: 1. електронен запис от информационната система на портала, подпечатан с квалифициран електронен печат на съда с удостоверение време или с квалифициран електронен времеви печат – при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 1 от ГПК; 2. електронен запис на връчването от квалифицирания доставчик на електронни удостоверителни услуги – при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 2 от ГПК; 3. потвърждение, че съобщението е получено – при връчване по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК.

Съгласно чл.52, ал.2 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Връчването на държавните учреждения и на общините се извършва само по реда на чл. 38, ал. 2 от ГПК на посочен от тях електронен адрес.

Указва на ответниците, че следва да посочат електронен адрес за връчване при условията на чл. 38 и 38а от ГПК и заявление дали желаят връчване на посочения електронен адрес.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за **10.7.2024 година от 09:45 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

Да се връчи препис от настоящето на страните, като на ищеца ведно с отговорите на исковите молби.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____